

Trong bài phát biểu khai mạc hội nghị sáng 5-1-2009, tổng bí thư Nông Đức Mạnh nêu rõ mặt nội dung Hội nghị sẽ bàn là vấn đề nhân sự trong đảng, vấn đề thế hệ lãnh đạo mới "chiến lược cán bộ" trong hơn 2 năm qua.

Vấn đề nhân sự, là chọn cán bộ, nhất là cán bộ lãnh đạo là vấn đề then chốt, có ý nghĩa quyết định đối với vận mệnh của đảng và sự thành bại của sự nghiệp xây dựng, bảo vệ đất nước, khi đảng cộng sản vận duy trì chế độ toàn trị độc đảng.

Nhưng đối với biểu tượng hội nghị trung ương 9 hiện nay hãy lắng nghe để luận cả quần chúng, tổng nghị trí thế hệ u biết có tâm huyết cũng như thế hệ dân thế hệ có lòng trí và nghị lực.

Xưa nay, vì có tuyền chọn người vào cơ quan lãnh đạo đảng thế hệ làm theo nếp cũ trên chọn cũ; vài u viên bộ chính trị trong đó thế hệ ban chấp hành trung ương đảng (trước kia là Lê Đức Thọ, nay là Hồ Đức Việt) đóng vai trò xu hướng, thế hệ là xu hướng và địa vị, không hẳn không kém, theo kiểu áp đặt. Đôi lúc họ có thăm dò ý kiến cũ để người làm mặt cách hình thức, cho có vẻ dân chủ mà thôi. Họ còn theo kiểu chia rẽ theo địa phương, cân bằng Nam - Bắc, hay Bắc - Trung - Nam, mới thì có 1 hoặc 2 người, Hà Nội, Sài Gòn có 3 - 4 người, cho đủ mặt, toàn là quan chức bí thư, phó bí thư tỉnh u, thành u, để gọi là cũ cũ.

Chính người lãnh đạo đảng than phiền rằng vì có tuyền là cán bộ xưa nay rất tuấn tú, theo cũ tính, theo tình cảm cá nhân, thế hệ u và u, họ tập theo kiểu "vỏ bèo vớt tép", "soi đuốc bắt ch", người tài đức không chọn, thế hệ u phải vô số kẻ cũ cũ, khéo nịnh, ích kỷ, hám danh tham lợi cá nhân.

Hãy nhìn thế hệ vào Bộ chính trị 14 u hiện nay, là cơ quan lãnh đạo toàn quyền, có quyền lực bao trùm trên mọi mặt, không ai có quyền kiểm soát, kiểm tra, thanh tra, vì bộ chính trị chọn và chế độ trực tiếp chính phủ, quốc hội, ngành an ninh, tòa án tối cao, viện kiểm sát tối cao, thanh tra chính phủ, tổng kiểm toán nhà nước. Bộ chính trị là cơ quan quyền lực vô hạn định, mang tính độc tài toàn trị.

Đi u là đảng tuy có nêu Ban chấp hành trung ương là cấp lãnh đạo cao nhất giữa 2 kỳ Đại hội, nghĩa là cao hơn Bộ chính trị, cao hơn cá nhân Tổng bí thư, nhưng thực ra, trên thực tế bao giờ Bộ chính trị cũng áp đặt trung ương và Tổng bí thư luôn áp đặt cả Bộ chính trị và Ban chấp hành trung ương, thế hệ u quy định độc tài cá nhân. Cái "mệnh phi pháp" thế hệ u cũng như "chủ nghĩa chí mạng" đại đảng của người đảng cộng sản chính là chế này.

Ông Nông Đức Mạnh tổng bí thư hiện tại đã nhận chế này mặt cách ngu nhiên, không có chuẩn bị, không có ai để kiểm tra, để luận cũng không mặt ai để đoán trước. Tại Đại hội IX năm 2001, khi Đại Hội mở ra mở ra Lê Khả Phiêu, theo ý định trừ: "nó giỏi tôi thì tôi giỏi nó", liên có mặt loạt người cũ viên: Trần Đức Lương, Nguyễn Văn An, Phan Diên... đều không có trình độ. Mới người cũ có mặt thi u sự yếm thế, 3 người bị phân thế hệ u. Thế là ông Mạnh - người cũ cân nhắc cả tài và đức - để cả 3 phái trên đây thế hệ u thu u vì ông cô độc đảng mặt mình, không chọn ai, cũng chọn ai chọn ông. Lúc đầu ông thế hệ u, hiện u rằng thế hệ u trung cấp lâm nghiệp và vị trí tỉnh u Thái nguyên là quá thấp so với trách nhiệm. Bế ép lên thế hệ hai, ông "đánh" nhận u ra u khiêm tốn "xin làm mặt nhà nhiệm kỳ". Khi đã thế hệ u, ông Mạnh đâm ra "mê" quyền lực, "say" chế u số 1 cả chế độ, để "xin để cả phủ u" (!) cũ nhiệm kỳ khóa IX, rồi còn u sang khóa X. Để có thể để cả u, sang khóa X năm 2006, khi ông (sinh tháng 9-1940) đã 66 tuổi (nghĩa là quá tuổi u theo quy định là 65 tuổi, - không chậm chế u cho mặt ai), ông thế hệ u thêm nhà nhiệm kỳ là 2 năm nữa thôi, rồi sẽ chuyển giao cho người cũ nhiệm kỳ Đại hội giữa nhiệm kỳ đầu năm 2009 này.

H_in nay vì c thay th_đ ông M_{nh} _đ c_{ong} v_đ t_{ng} bí th_đ - s_đ 1 c_đa ch_đ đ_đ, có đ_đc th_đc h_in ngay _đ H_i ngh_ị Trung _{qu}ng 9 này không v_đn còn là đ_iu bí _đn. Trong đ_in vẫn khai m_đc không nói gì đ_đn vì c này. Đ_{ang} c_{ong} s_{on} hay ch_đi trò ú tim, úp úp m_đ m_đ. Ch_đ bi_đt là ông M_{nh} v_đn còn mê quy_đn l_đc l_đm. Nh_đng trong đ_{ang} đ_{ang} có m_đt lu_đng mong mu_đn thay th_đ t_{ng} bí th_đ. Trong trí th_đc, tu_đi tr_đ, trong đ_{ang} viên _đ c_đ s_đ mong mu_đn này khá m_đnh.

Nh_đng trí th_đc và nhà báo tâm huy_đt t_đ Han_đi t_đ ra vô cùng ngán ng_đm v_đ ông M_{nh}. Ng_đi ta g_đi ông là "ông M_{nh} tài nông đ_đc m_đng". Ông không h_đ t_đ mình vi_đt đ_đc m_đt bài đ_in vẫn hay m_đt bài báo ! Ông không h_đ nói chuy_đn tr_đc m_đt c_đ t_đa mà không c_đm t_đ gi_đy do tr_đ lý vi_đt h_đ t_đ tr_đc đ_đ tuyên đ_đc. Ông đ_đc các đ_{ang} viên k_đ c_đu _đ Câu l_đc b_đ Thăng long đ_đt tên là anh " Hai Khoanh ". Vì ông ch_đ tr_đng "khoanh" v_đ T_{ng} C_đc 2 l_đi, không cho đ_đa B_đn Báo cáo đ_đc bi_đt c_đa Ban K_đm tra Liên ngành - do trung _{qu}ng khoá IX c_đ ra đ_đu năm 2006 đ_đ đ_iu tra v_đ V_đ án Siêu nghiêm tr_đng _đy - trình tr_đc Trung _{qu}ng và Đ_đi h_đi nh_đ đã đ_đnh. Đây có th_đ coi là m_đt t_đi vi ph_đm Đ_iu l_đ đ_{ang}, l_đng quy_đn ngang ng_đc, khinh th_đng Trung _{qu}ng và Đ_đi h_đi đ_{ang}. R_đt đáng chê trách là chính Trung _{qu}ng đã t_đ nh_im trách nh_im c_đa chính mình đ_đ gi_đi quy_đt m_đt v_đ án l_đn liên quan đ_đn v_đn m_đnh qu_đc gia. Nó ch_đng t_đ đ_{ang} c_{ong} s_{on} đ_đy nh_đng chuy_đn m_đ ám, đen t_đi, theo k_đu thâm cung bí s_đ, m_đt t_đ ch_đc x_đu xa đ_đy m_đu thâm gi_đa th_đ gi_đi vẫn minh.

T_đ trong n_đc, đ_đc bi_đt chính ông M_{nh} đã ngán tr_đ, "khoanh l_đi" vì c ch_đng tham nh_đng; ông M_{nh} là k_đngăn ch_đn vì c gi_đi quy_đt V_đ án c_đc l_đn PMU18, m_đt m_đc bênh che và l_đt án cho Nguy_đn Vi_đt Ti_đn, Bùi Ti_đn Dũng, vì con r_đ và con gái ông có liên quan sâu đ_đn đ_đng dây tham nh_đng trong b_đ giao thông v_đn t_đi c_đ, do nguyên b_đ tr_đng Đào Đình Bình - cũng đ_đc ông M_{nh} b_đo tr_đ, - thao túng.

Còn có ý k_đi n t_đ ngu_đn đáng tin c_đy là c_đ V_đ PCI - Pacific Consultant Institute, m_đt v_đ tham nh_đng l_đn _đ ngành giao thông, liên quan đ_đn b_đ cáo Hu_đnh Ng_đc S_đ, quan ch_đc cao c_đp và c_đp u_đ đ_{ang} trong ngành giao thông, cũng đ_đc ông M_{nh} có ý đ_đ can thi_đp đ_đ "khoanh l_đi" vì cũng liên quan đ_đn Đào Đình Bình, Nguy_đn Vi_đt Ti_đn, Bùi Ti_đn Dũng ...

Trung _{qu}ng 9 có dám lên t_đng công khai, ngay th_đng và minh b_đch v_đ nh_đng chuy_đn bê b_i trên hay không, có dám đ_{ang} đ_đn t_{ng} bí th_đ, khi bàn v_đ th_đc h_in ngh_ị quy_đt ch_đng tham nh_đng.

V_đ ông th_đ t_{ng} Nguy_đn T_đn Dũng, công lu_đn trong n_đc nêu lên 2 v_đn đ_đ c_đc l_đn trong ph_đm vi trách nh_im tr_đc t_đp c_đa ông. M_đt là h_đi gi_đa năm ngoái, khi mi_đn Nam trúng mùa lúa l_đn, nông dân đang nô n_đc ch_đ xu_đt kh_đu lúa m_đi sau thu ho_đch cao, ông th_đ t_{ng} đ_in vào ra l_đnh nghiêm c_đm xu_đt kh_đu lúa nh_đm b_đo đ_đm "an ninh l_đng th_đc". Lúa nh_iu, không đ_đ kho b_đo qu_đn, b_đ h_đ hao, đ_đn khi th_đy lúa quá nh_iu, c_đn xu_đt g_đp ch_đng 4 tri_đu t_đn thì ôi thôi, giá g_đo trên th_đ tr_đng qu_đc t_đ r_đi xu_đng r_đt th_đp, thóc g_đo ph_đm ch_đt x_đu do b_đo qu_đn kém, nông dân b_đ th_đt thi_đt n_đng n_đ. L_đ ra ông Dũng ph_đi vào C_đn th_đ, cúi đ_đu xin l_đi Nông dân Nam b_đ, và t_đ h_đa s_đ không có nh_đng quy_đt đ_{nh} ch_đ quan, duy ý chí k_đu ng_đu h_đng, t_đ h_đi đ_đn v_đy. M_đy t_đ đ_đla tài s_đn c_đa nông dân lao đ_{ang} b_đ tiêu ma nh_đ v_đy đó.

Hai là ông Dũng còn là th_đ t_{ng} duy nh_đt trên th_đ gi_đi dám tuyên chi_đn v_đi gi_đi báo chí n_đc ta g_đm h_đn 15 ngàn nhà báo vi_đt, báo nói, báo m_đng, báo _đnh, bloggers. Ông tuyên b_đ ráo ho_đnh : "Tôi ch_đ tr_đng nghiêm c_đm báo chí t_đ nhân " Ông có bi_đt H_in pháp Vi_đt nam ch_đ tr_đng "t_đ do báo chí", có nghĩa là ng_đi dân, m_đi t_đ nhân có quy_đn ra báo. Ông có bi_đt m_đi bài báo là m_đt s_đn ph_đm t_đ nhân, v_đi tên ng_đi vi_đt ký _đ đ_đi.

Ông có h_đu r_đng _đ b_đt k_đ m_đt n_đc vẫn minh trung bình nào, m_đt th_đ t_{ng} tuyên b_đ c_đm báo t_đ nhân thì l_đp t_đc s_đ b_đ ph_đn đ_đi quy_đt li_đt, coi nh_đ ng_đi điên, đ_đn t_đ m_đt hành tinh xa l_đ nào, ch_đa nói là b_đ qu_đc h_đi tru_đt ph_đ ngay vì vi ph_đm h_in pháp. Ông có bi_đt báo chí t_đ nhân tiêu

bi u cho công lu n xã h i , là đ t quy n l c, và các nhà báo t nhân có công tâm và tài năng là l ng tâm trong sáng nh t c a đ t n c và th i đ i. Không có h làm sao ch ng đ c tham nh ng, xây đ ng n i xã h i văn minh, th nh v ng ?

Chúng tôi bi t ông không hi u gì v ngh báo, ông cũng ch a vi t đ c m t bài báo nào đ ký tên ông bên d i. Cho nên ông m i cam tâm ph tru t, b tù hàng lo t nh ng nhà báo : Kim H nh, Đi u Cày - Nguy n Hoàng H i, Nguy n Vi t Chi n, Nguy n Văn H i, Quang Vinh, Hu nh T n Ph c, Lê Hoàng, Nguy n Công Kh , Nam Đ ng- Nguy n Minh L c, Nguy n Tu n Anh, Thái Duy, Nguy n Minh Hi n, Nguy n Qu c Phong, Hoàng H i Vân...

N u ông còn có l ng tâm và liêm s , ông hãy xin l i c làng báo Vi t nam, vì b ng m t quy t đ nh ch quan, mê mu i, ông đã xúc ph m n ng n nhà báo Vi t nam t x a đ n nay, xúc ph m làng báo qu c t , xúc ph m ng i "ngh i n" đ c báo kh p n i, ông hãy tr l i t do cho các nhà báo đang n m trong tù, ch vì đã nghe theo ông Nguy n Văn Linh - b c th y c a ông - là các nhà báo ph i t c u l y mình, t dành l y t do, không u n cong ngòi bút, không khi p s c ng quy n...

[Sắp đ n, khi ông có đ p ăn T t v i gia đình, ông hãy h i chuy n con trai ông là Nguy n Thanh Ngh hi n là phó hi u tr ng tr ng Ki n trúc Sài gòn, t ng du h c bên M , và cô con gái Ph ng (t ng du h c Thu S) cùng ông con r Vi t ki u đ h k cho ông nghe v vai trò xã h i c a báo chí t nhân trong các n c văn minh to l n, quan tr ng, quý báu đ n m c nào]. Chúng tôi đ c bi t trong cu c tìm ki m m t v T ng bí th m i, các ông c lu n qu n theo n p cũ, tìm trong vòng h n h p c a B chính tr hi n t i. Ng i ta đ n v ông Tr ng T n Sang và ông H Đ c Vi t. Tôi t ng bi t 2 ông này t khi t trong n c, khi ông Sang còn t Sài gòn, ông Vi t còn t Thái nguyên.

Tôi không có tình c m a hay ghét gì 2 ông này. Nh ng xin nói th ng r ng c Sài gòn đ u bi t ông Sang s ng buông th , b a bãi ra sao, v i danh hi u "công t B c Liêu" tuy quê ông t Long An, t ng c ng hi p n nhân viên, t ng có con riêng, ph i đ a ra Hàn i lánh đ lu n ch trách. Trên c ng v Tr ng ban kinh t trung ng đ ng, ông không có m t ý ki n gì đáng nh v kinh t ; trên c ng v Th ng tr c Ban bí th , ng i ta ch th y ông chuyên đi nh ng vi c hi u h nh trao c , trao b ng, trao huy hi u đ ng (!), khánh thành (!), y n ti c (!) kèm nh ng pha mát m , và cao h n m t chút là hu n th và t ng k t v h c đ o đ c H Chí Minh(!).

Còn v ông H Đ c Vi t; ông s ng có v gi n đ , nh ng l i n i ti ng là quá t "hi n lành" đ n nhút nhát, ba ph i, không t tin; ông kín đáo, ít nói, cũng ít h c h i và nghiên c u. Là ng i tr trong B chính tr , ông nh ông c non, không có khí th c a tu i tr . t c ng v Tr ng ban T ch c trung ng, ông không h bi t gi nguyên t c t ch c c a đ ng, vâng đ nh ng u viên b chính tr l n tu i h n, s h m t phép. Ông th a bi t vi c "khoanh" các v tham nh ng l n nh v PMU18, PCI ... là sai, b tù các nhà báo là quá đáng, "khoanh" v đ i u tra v T ng c c 2 là ph m nguyên t c, nh ng ông ng m mi ng ăn ti n. t Qu c h i ông cũng cam nh h n, không t thái đ , ch đ tay theo s đồng, làm ông ngh g t, vô th ng vô ph t. Các nhà báo b n tôi nh i u n h i ông t i sao "ngh quy t v kê khai tài s n" không ai ch p hành, làm th nào, ông ch h h , c i tr ...

Còn ông Ph m Quang Ngh bí th thành u Hàn i và ông Lê Thanh H i bí th Sài gòn thì đ u đã t thiêu hu uy tín mình. Ông Ngh trong v đ h n 20 dân tr th đô ch t do l t cu n, l i còn qu m ng dân là "chuyên t l i chính quy n" (!), ông còn đ trò th p hèn xuyên t c m t câu nói tâm huy t.c a Ng ài T ng giám m c Ngô Quang Ki t. Ông H i thì h t bê b i chuy n đ t cát, l i bênh che b cáo Hu nh Ng c S vì v a là k đ ng m u v a là k thông gia v i ông. Sao mà t nhân sĩ nghệ sĩ u bê b i nh nh p đ n v y.

Th nh ng t i sao l i c ph i tìm T ng bí th trong 14 ng i trong b chính tr . Trong Ban ch p

hành trung quốc không có ai chẳng ? Và ngoài trung quốc ? Hãy tìm hiểu những sự kiện 1 của nhân dân Mỹ OBAMA xuất hiện ra sao. Khiến chuyện hay .

Tình hình nhân sự của đảng cộng sản nước ta có thể thấy được xu hướng dè dặt. Đây là cuộc khủng hoảng hàng loạt. Trong những ngày này ta gặp thấy lãnh đạo hiện nay là thế hệ "ngồi lùn"

Lùn về trí tuệ; lùn về nhân cách; lùn về khả năng đột phá, về tư duy chiến lược; càng lùn khi đảng bên ngoài nhà lãnh đạo của khu vực và thế giới.

Ông Nông Đức Mạnh kêu gọi Hội nghị 9 này ra nghị quyết về đổi mới hệ thống chính trị của đất nước, đổi mới đổi mới và kinh tế. Chỉ là nói suông !

Hội nghị 9 sẽ là ra Nghị quyết dài dòng khoe khoang về "những thành tích to lớn" của 2 năm rồi qua, rồi kêu gọi toàn đảng, toàn quân và toàn dân thực hiện nghị quyết mới. Rồi mới sẽ vẫn sẽ như nhà văn tâm huyết Nguyễn Khôi cảm nhận :

"Những cảm nhận bị thất bại là nhân dân đang rất bất bình về những chuyện, nhân dân cũng bị thất vọng về cảm nhận đang nói dối. Nhưng hãy mặc kệ với những lời nói dối của họ; còn mình là dân chúng nên hãy là nói thật là thật hay không thật. Mình cứ làm theo ý mình và mình cũng sẽ nói dối như những cảm nhận hội ...

... Với bị thất bại nói dối như thế sẽ không thay đổi được gì vì không mất ai tin những việc của nói dối ... Nói dối lem lém, nói dối lố lố, nói dối không biết xấu hổ ..."

Đề nghị xem, Hội nghị Trung Quốc ngày 9 rồi tái diễn một trò nói dối lớn nữa, với một dàn nhân sự thế lực đằng sau có quá nhiều bất cập và bê bối.